

Sieradz, dnia 4 kwietnia 2013 r.

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Sieradzu w składzie orzekającym:

Kamila Skowrońska - Szewczyk - przewodnicząca składu

Zofia Brzózka - Kijankowa - członek składu

Angelika Szukalska - Błaszczczyńska - członek składu

po rozpatrzeniu w dniu 4 kwietnia 2013 r. wniosku Stowarzyszenia Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie przy ul. 11 listopada 29, reprezentowane przez Prezesa Agnieszkę Lechowicz, o ponowne rozpoznanie sprawy zakończonej nieostateczną decyzją Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Sieradzu z dnia 8 lutego 2013 r., znak: SKO.401/57/OC/13, którą organ odmówił stwierdzenia nieważności decyzji Wójta Gminy Sieradz z dnia 20 lutego 2012 r., znak: RG.6140.2.1.2012, zezwalającej Marcie Szturmie – właścicielce firmy „Przytulisko i hotel dla zwierząt domowych „FUNNY PETS” Marta Szturma z siedzibą w miejscowości Czartki 49b, gm. Sieradz, na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt położonego we wsi Czartki 49b, na nieruchomości oznaczonej numerem ewidencyjnym działki 225, o powierzchni 0,91 ha, działając na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 127 § 3 oraz art. 157 § 1 i 2 i art. 158 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2013 r., poz. 267 ze zm.),

zaskarżoną decyzję utrzymuje w mocy,

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 7 lutego 2012 r. Marta Szturma, prowadząca przedsiębiorstwo „Przytulisko i hotel dla zwierząt domowych FUNNY PETS” w miejscowości Czartki 49 b, gm. Sieradz, zwróciła się do Wójta Gminy Sieradz z wnioskiem o wydanie zezwolenia na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt na terenie gminy Sieradz. We wniosku podała, iż dysponuje niezbędnymi środkami do wykonywania przedmiotowej działalności oraz określiła zamierzony czas wykonywania działalności na okres: od dnia 6 stycznia 2012 r. przez 10 lat. Do wniosku załączone zostały dokumenty firmowe, decyzja o nadaniu weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego oraz dokument potwierdzający odbycie szkolenia w zakresie przepisów weterynaryjnych, zaświadczenia dotyczące kwalifikacji osób transportujących zwierzęta, umowa z podmiotem prowadzącym usługi weterynaryjne.

Decyzją z dnia 20 lutego 2012 r., znak: RG.6140.2.1.2012 Wójt Gminy Sieradz zezwolił Marcie Szturmie – właścicielce firmy „Przytulisko i hotel dla zwierząt domowych FUNNY PETS”, na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt w miejscowości Czartki 49b, gm. Sieradz, na nieruchomości obejmującej działkę o numerze

ewidencyjnym 225, o powierzchni 0,91 ha. Jednocześnie organ I instancji określił wnioskodawcy określone obowiązki mające na celu prawidłowe wykonanie decyzji oraz uchwały nr XLVII/203/2010 Rady Gminy Sieradz z dnia 29 października 2010 r. wydanej w sprawie wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na świadczenie usług w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami, prowadzenia schronisk dla bezdomnych zwierząt, a także grzebówisk i spalarni zwłok zwierzęcych. Przedmiotowa decyzja wskazywała również generalne wymagania mające zapewnić jakość świadczonych przez wnioskodawcę usług, m.in. w zakresie należytego użytkowania pojazdów przeznaczonych do przewozu zwierząt, w związku z wymogami zakreślonymi ustawą z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz.U. z 2003 r. nr 106, poz. 1002 z późn. zm.), a także zastrzeżenie dotyczące konsekwencji naruszenia przez wnioskodawczynię warunków zezwolenia oraz informację dotyczącą obowiązku zgłaszania organowi wszelkich zmian danych określonych w zezwoleniu. Decyzja wydana została na czas oznaczony – od dnia 20 lutego 2012 r. do dnia 19 lutego 2022 r.

Podstawę materialnoprawną przedmiotowej decyzji stanowił art. 7 ust. 1 pkt 4 i ust. 6 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008 z późn. zm.). W uzasadnieniu decyzji Wójt Gminy Sieradz wskazał, iż wniosek Marty Szturmy złożony w sprawie wydania przedmiotowego zezwolenia czyni zadość warunkom wymaganym przez art. 8 ust. 1 i 1a ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Z dokumentów przedstawionych przez wnioskodawczynię wynika, iż posiada ona tytuł prawny do dysponowania nieruchomością miejsca prowadzenia działalności, ponadto, dysponuje odpowiednimi środkami technicznymi oraz pomieszczeniami - co stanowi o możliwości i celowości realizacji zadań z zakresu ochrony przed bezdomnymi zwierzętami na terenie Gminy Sieradz.

Pismem z dnia 11 grudnia 2012 r. Stowarzyszenie Obrona Zwierząt w Jędrzejowie złożyło wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Wójta Gminy Sieradz z dnia 20 lutego 2012 r., znak: RG.6140.2.1.2012 zezwalającej Marcie Szturmie na prowadzenie działalności w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami, tj. prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt, z uwagi na jej wydanie z rażącym naruszeniem prawa. Zdaniem Stowarzyszenia, wadliwość przedmiotowej decyzji polega na:

- sprzecznym z prawem zaliczeniu działalności polegającej na prowadzeniu schroniska do zakresu „ochrony przed bezdomnymi zwierzętami”,
- braku wymaganego prawem określenia obszaru działalności „prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt”.

W uzasadnieniu wniosku Stowarzyszenie wskazało na swój interes prawny do złożenia wniosku o stwierdzenie nieważności przedmiotowej decyzji, powołując się na statutowe cele organizacji, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt oraz aktualne orzecznictwo sądów administracyjnych i powszechnych. Na podstawie art. 31 pkt 2 kpa Stowarzyszenie wniosło o dopuszczenie do udziału w postępowaniu.

Zdaniem skarżącego, uwzględniając regulację prawną art. 7 i art. 9 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, należy uznać, że zaliczenie działalności polegającej na prowadzeniu schroniska do działalności z zakresu ochrony przed bezdomnymi zwierzętami jest niezgodne z prawem, ponieważ art. 7 ust. cyt. ustawy traktuje te działalności jako równoległe. Zaskarżona decyzja nie zawiera również wymaganego prawem (w zw. z art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach) określenia obszaru działalności schroniska dla zwierząt umiejscowionego we wsi Czartki tzn. obszaru, z jakiego ujęte bezdomne zwierzęta będą umieszczane w danym schronisku. Wynika to z interpretacji pojęcia „obszar działalności objętej zezwoleniem”, którą należy oprzeć na wykładni art. 7 ww. ustawy, który również i w tym przypadku ma zastosowanie. Stowarzyszenie podkreśliło, iż należy rozróżnić pojęcie „obszaru działalności” jako obszaru, z którego mają być wyłapywane bezdomne zwierzęta, od pojęcia „miejsca świadczenia usług”, jako miejsca prowadzenia schroniska. Zdaniem skarżącego, zaskarżona decyzja wskazuje jedynie na miejsce świadczenia usług.

Postanowieniem z dnia 16 stycznia 2013 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Sieradzu wszczęło z urzędu postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji oraz dopuściło Stowarzyszenie Obrona Zwierząt w Jędrzejowie, do udziału w postępowaniu na prawach strony.

Mocą decyzji z dnia 8 lutego 2013 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Sieradzu znak: SKO.401/57/OC/13 odmówiło stwierdzenia nieważności decyzji Wójta Gminy Sieradz znak: RG.6140.2.1.2012 z dnia 20 lutego 2012 r. zezwalającej Marcie Szturmie prowadzącej działalność „Przytulisko i hotel dla zwierząt domowych FUNNY PETS Marta Szturma w miejscowości Czartki 49b, gm. Sieradz, na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt, położonego we wsi Czartki 49b, gm. Sieradz, na terenie nieruchomości oznaczonej numerem działki 225, o powierzchni 0,91 ha.

W uzasadnieniu ww. decyzji Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Sieradzu podkreśliło, że zarzut dotyczący sprzecznego z prawem zaliczenia działalności polegającej na prowadzeniu schroniska do działalności z zakresu ochrony przed bezdomnymi zwierzętami, jest całkowicie pozbawiony podstaw. Oczywiście bowiem jest, że wymienione dwa rodzaje działalności zostały wyraźnie wyodrębnione w art. 7 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, jednakże zezwolenie zawarte w zaskarżonej decyzji obejmuje jedynie prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt, nie dotyczy więc działalności wskazanej art. 7 ust. 1 pkt 3 cyt. ustawy. Jednocześnie Kolegium zaznaczyło, że nie zachodzi w stanie niniejszej sprawy rażące naruszenie prawa, w tym art. 9 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 7 ust. 1 pkt 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Organ wskazał, że wbrew twierdzeniom skarżącego pojęcie „obszar działalności objętej zezwoleniem” nie zostało opisane w art. 9 ust. 1 pkt 2 cyt. ustawy, nie jest też zdefiniowane przez ustawodawcę w żadnym przepisie przywołanej wyżej ustawy. Ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nie zawiera również legalnej definicji pojęcia „schronisko dla bezdomnych zwierząt”. Do definicji tego pojęcia odsyła natomiast art. 4 pkt 25 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt. Na podstawie tego przepisu „schronisko dla bezdomnych zwierząt” oznacza miejsce do opieki nad zwierzętami

domowymi spełniające warunki określone w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt i zwalczaniu chorób zakaźnych (Dz.U.z 2008 r. Nr 213, poz. 1342 z późn. zm.). „Schronisko dla bezdomnych zwierząt” rozumiane jest na gruncie ostatnio przywołanej regulacji, jako obiekt służący do opieki nad zwierzętami. Uwzględniając powyższe, obszar działalności polegającej na prowadzeniu schroniska dla bezdomnych zwierząt może ograniczać się do wskazania miejsca, w którym zlokalizowany jest obiekt służący do wykonywania tego rodzaju działalności. Powołując się na tezę wyroku WSA w Łodzi z dnia 6 maja 2010 r. sygn. akt II SA/Łd 235/10 (SIP LEX nr 667658 Kolegium zaznaczyło, że zezwolenie na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt dotyczy obszaru działalności, niekoniecznie zaś konkretnie wskazanej nieruchomości. W przedmiotowej sprawie obszarem prowadzenia działalności – prowadzenia schroniska jest miejsce urządzenia schroniska (obektu), w miejscowości Czartki 49b, gm. Sieradz, na nieruchomości obejmującej działkę nr 225. W związku z powyższym organ uznał, że zaskarżona decyzja nie jest obarczona wadą skutkującą jej nieważnością.

Wnioskiem o ponowne rozpoznanie sprawy z dnia 6 marca 2013 r. Stowarzyszenie Obrona Zwierząt zakwestionowało stanowisko zawarte w decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Sieradzu odmawiającej stwierdzenia nieważności decyzji Wójta Gminy Sieradz z dnia 20 lutego 2012 r. znak: RG.6140.2.1.2012. W uzasadnieniu wniosku skarżący zarzucił wadliwość ww. decyzji, z uwagi na pominięcie w jej treści określenia obszaru działalności schroniska, co stoi w sprzeczności z art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach i jednocześnie stanowi element przedmiotowo istotny decyzji. Nadto, jest pojęciem, które należy odróżnić od pojęcia „miejsce świadczenia usług”. Nie można więc zacierać różnicy istniejącej pomiędzy ww. określeniami. Zdaniem skarżącego, „obszar działalności objętej zezwoleniem w rozumieniu art. 9 ust. 1 pkt 2 cyt. ustawy, jak i „obszar świadczenia usług” schroniska dla bezdomnych zwierząt należy interpretować jako obszar, z którego pochodzą zwierzęta przyjmowane do schroniska, tj. na jakim zostały znalezione lub złapane. Stowarzyszenie podkreśliło, że zgodnie z art. 75a ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej zezwolenia na działalność gospodarczą regulowaną uprawniają do wykonywania tej działalności na terenie całego kraju i przez czas nieokreślony, jednak ust. 2 tego przepisu dopuszcza wyjątki od powyższej zasady, przewidziane w przepisach szczególnych i tylko ze względu na nadrzędny interes publiczny. Taki wyjątek przewidziany został w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Ustawodawca przewidział w tym przepisie, w ramach wyjątku, określanie w treści zezwolenia „obszaru działalności”. Ze względu na okoliczność, że działalność prowadzenia schroniska jest regulowana w tym samym trybie i na podstawie tego samego przepisu – tj. art. 7 cyt. ustawy, co przepis dotyczący opróżniania zbiorników nieczystości, pojęcie „obszar działalności objętej zezwoleniem” należy rozumieć więc jako obszar, z jakiego ujmowane są bezdomne zwierzęta. Skarżący zaznaczył również, że regulacja dotycząca usług komunalnych zawarta w art. 7 ust. 1 pkt 3 i 4 cyt. ustawy ogranicza ich zasięg do terytorium danej gminy, co

wynika z wykładni tych przepisów. Przede wszystkim zadania opieki nad zwierzętami bezdomnymi, ich wyłapywanie i umieszczanie w schroniskach, ustawodawca przekazał gminom, podobnie, jak i kompetencje do wydawania stosownych zezwoleń związanych z powyższą działalnością. Warunki dotyczące przedmiotu zezwoleń udzielanych przez gminy regulowane są w drodze uchwały rady gminy. Możliwość realizacji zadań przez gminy w drodze porozumień międzygminnych i przez związki gmin, daje podstawę do tego, by zezwolenie wydawane przez właściwą miejscowo gminę, określało obszar działania schroniska szerzej niż terytorium gminy i umożliwia umowną konkretyzację odpowiedzialności nadzorczej określonej gminy. Również okoliczność uregulowania warunków zezwoleń w drodze uchwały rady gminy, nie zaś w drodze rozporządzenia właściwego ministra, wskazuje na „obszar prowadzenia działalności” jedynie w ramach danej gminy. Skarżący podkreślił również, że powyższa wykładnia ma swoje uzasadnienie historyczne. Zdaniem skarżącego, przyjmowanie do schroniska znajdującego się na terenie jednej gminy zwierząt z kilku gmin, jest dopuszczalne jedynie w przypadku schronisk prowadzonych przez organizacje społeczne na podstawie art. 11 ust. 4 ustawy o ochronie zwierząt, natomiast praktyka zawierania bezpośrednich umów między gminą, a przedsiębiorcą działającym na terenie innej gminy, jest niezgodna z prawem i prowadzi do „zatarcia” odpowiedzialności nadzorczej gmin. Błędna interpretacja „obszaru działalności” skutkuje pominięciem celu takiej działalności, tj. ochrony nadrzędnego interesu publicznego w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium RP, jakim jest również zdrowie zwierząt.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze zważyło, co następuje:

W ocenie składu orzekającego Kolegium rozpatrującego ponownie sprawę wniosek Stowarzyszenia nie jest zasadny.

W myśl dyspozycji art. 156 § 1 kpa organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która:

1. wydana została z naruszeniem przepisów o właściwości,
2. wydana została bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa,
3. dotyczy sprawy już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną,
4. została skierowana do osoby nie będącej stroną w sprawie,
5. była niewykonalna w dniu jej wydania i jej niewykonalność ma charakter trwały,
6. w razie jej wykonania wywołałaby czyn zagrożony karą,
7. zawiera wadę powodującą jej nieważność z mocy prawa.

Z argumentacji zawartej przez skarżącego we wniosku wynika, że kwestionowana jest ważność decyzji z przyczyny określonej w art. 156 § 1 pkt 2 kpa, a więc, że decyzja została wydana z **rażącym naruszeniem prawa w nawiązaniu do powołanego przez skarżącego - art. 9 ust. 1 pkt 2** ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2012 r., Nr 391, z późn. zm.), z uwagi na błędną interpretację pojęcia „obszar działalności” i w rezultacie, nie określenie obszaru, z którego wyłapywane zwierzęta bezdomne oddawane są do schroniska.

Obecnie w literaturze i orzecznictwie zaczyna przeważać pogląd, że można mówić o rażącym naruszeniu prawa, gdy zachodzą trzy przesłanki: oczywistość naruszenia prawa, charakter przepisu, który został naruszony, oraz racje ekonomiczne lub gospodarcze, czyli skutki, które wywołuje decyzja (por. *W. Chruścielewski, J. P. Tarno, Postępowanie administracyjne, 2009, s. 193*). O rażącym naruszeniu prawa mówić można wówczas, gdy proste zestawienie treści rozstrzygnięcia z treścią zastosowanego przepisu wskazuje na oczywistą ich niezgodność. W konsekwencji traktowanie naruszenia prawa jako „rażące” może mieć miejsce, gdy jego waga jest znacznie większa niż stabilność ostatecznej decyzji (por. *wyrok SN z dnia 20 czerwca 1995 r., III ARN 22/95*). Podobny pogląd wyraził Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 2 lipca 2009 r., II FSK 217/09, Lex nr 549614: „Wady przesądzające o nieważności mają charakter materialny i tkwią w samej decyzji (postanowieniu) jako akcie stanowiącym podstawę stosunku prawnego. Naruszenie prawa wtedy ma charakter „rażący”, gdy akt administracyjny został wydany wbrew nakazowi lub zakazowi ustanowionemu w przepisie prawnym, wbrew wszystkim przesłankom przepisu nadano prawa albo ich odmówiono albo też wbrew tym przesłankom obarczono stronę obowiązkiem albo uchylono obowiązek. Cechą rażącego naruszenia prawa jest to, że treść aktu pozostaje w sprzeczności z treścią przepisu przez proste zestawienie ich ze sobą”. Zgodnie ze stanowiskiem reprezentowanym w orzecznictwie sądów administracyjnych, rażące naruszenie prawa nie może być utożsamiane z każdym, nawet oczywistym, naruszeniem prawa - przy czym w szczególności nie może być o nim mowa w odniesieniu do błędu w wykładni prawa, chodzi bowiem o takie przekroczenie prawa, które jawi się sposób jasny i niedwuznaczny. Naruszony przepis prawa nie może pozostawiać jakichkolwiek wątpliwości prawnych, a jego treść musi być jasna i nie może wywoływać sporów doktrynalno-orzeczniczych. Nie stanowi zatem rażącego naruszenia prawa wybranie jednej z rozbieżnych wykładni niejednoznacznego przepisu prawa, nawet jeżeli później uznana została za nieprawidłową (w zw. z: *wyrokiem WSA w Warszawie z dnia 23 września 2010 r., I SA/Wa 282/10, Lex nr 750783; wyrokiem WSA w Bydgoszczy z dnia 3 listopada 2010 r., II SA/Bd 812/10, Lex nr 752188; wyrokiem WSA w Warszawie z dnia 15 września 2010 r., V SA/Wa 942/10, Lex nr 787252; wyrokiem WSA w Warszawie z dnia 18 października 2010 r., VI SA/Wa 1226/10, Lex nr 759524*).

Decyzją Wójta Gminy Sieradz znak: RG.6140.2.1.2012 z dnia 20 lutego 2012 r. organ zezwolił Marcie Szturmie prowadzącej działalność „Przytulisko i hotel dla zwierząt domowych FUNNY PETS” Marta Szturma w miejscowości Czartki 49b, gm. Sieradz, na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt, położonego we wsi Czartki 49b, gm. Sieradz, na nieruchomości oznaczonej numerem działki 225, o powierzchni 0,91 ha. Przedmiotowa decyzja określa „obszar działalności” schroniska dla bezdomnych zwierząt jako miejsce położenia schroniska dla bezdomnych zwierząt.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach zezwolenie na prowadzenie działalności uregulowanej w art. 7 ust. 1 cyt. ustawy, powinno określać przedmiot i obszar działalności obje-

tej zezwoleniem. Przywołana ustawa nie zawiera ogólnej definicji legalnej pojęcia „obszar działalności”, co wynika również z faktu, iż rozumienie tego pojęcia uzależnione będzie od specyfiki danej działalności. W przypadku zezwolenia na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt, obszar działalności interpretować należy przez pryzmat pojęcia „schronisko dla bezdomnych zwierząt”. Definicja zwrotu „schronisko dla bezdomnych zwierząt” znajduje się w art. 4 pkt 25 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz.U. z 2003 r. Nr 106, poz. 1002 z późn. zm.), zgodnie z którym, jest to **miejsce przeznaczone do opieki nad zwierzętami domowymi** spełniające warunki określone w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zwierząt i zwalczaniu chorób zakaźnych (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342, z późn. zm.). Również w rozumieniu powszechnym „schronisko” oznacza budynek, w którym zapewnia się ludziom, bądź zwierzętom, schronienie, posiłek, czy odpoczynek (wg Słownika Języka Polskiego PWN S.A. pod redakcją Witolda Doroszewskiego). Uwzględniając znaczenie pojęcia „schronisko dla bezdomnych zwierząt”, przyjęć należy, iż obszar prowadzenia działalności polegającej na prowadzeniu schroniska oznacza miejsce położenia obiektu lub obiektów schroniska. Błędne jest stanowisko Stowarzyszenia Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie utożsamiające „obszar działalności” schroniska z miejscem pochodzenia zwierząt umieszczanych w schronisku. Jeżeli bowiem schronisko oznacza miejsce „schronienia”, gdzie zapewnia się opiekę nad zwierzętami, to jednocześnie obszarem prowadzenia działalności, schroniska, jest miejsce jego położenia. Jedynie takie rozumienie pojęcia „obszar działalności” w przypadku schroniska dla bezdomnych zwierząt, znajduje uzasadnienie z punktu widzenia celu, jakiego ma służyć zapobieganie bezdomności zwierząt, na zasadach określonych w przepisach ustawy o ochronie zwierząt. Nie zasługuje również na aprobatę twierdzenie skarżącego, iż przyjęta przez Kolegium interpretacja obszaru działalności schroniska prowadzi do obejścia celu tejże działalności oraz pozostaje w sprzeczności z nadrzędnym interesem publicznym. Na gruncie ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, ochrona zwierząt polegać ma na humanitarnym ich traktowaniu, w szczególności, poprzez zapewnienie im odpowiednich warunków życia, opieki nad zwierzętami bezdomnymi, ich wyłapywanie. Natomiast realizacja tych zadań oparta jest na zasadach wynikających z przywołanej wyżej ustawy, a także ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zwierząt i zwalczaniu chorób zakaźnych oraz wynikających z aktów wykonawczych. Fakt umieszczania w jednym schronisku zwierząt bezdomnych ujętych z terenu innych gmin nie stanowi o sprzeczności z nadrzędnym interesem publicznym polegającym na ochronie zdrowia zwierząt, jeżeli schronisko prowadzone jest zgodnie z warunkami ustawowymi i określonymi w zezwoleniu, a zwierzęta w nim umieszczone mają zapewnione właściwe warunki i opiekę. Stanowisko Stowarzyszenia, że realizacja zadania własnego gmin polegającego na zapobieganiu bezdomności zwierząt, byłaby możliwa wyłącznie przez zapewnienie działania schronisk dla bezdomnych zwierząt na terenie każdej gminy albo poprzez zawieranie porozumień międzygminnych oraz tworzenie związków gmin, nie ma uzasadnienia prawnego, a nadto, jest nieracjonalne również z ekonomicznego punktu widzenia.

Po analizie materiału dowodowego sprawy Kolegium nie dopatrzyło się w kwestionowanej decyzji istnienia innych, wymienionych w art. 156 § 1 kpa, pozytywnych przesłanek stwierdzenia nieważności decyzji.

W związku z powyższym Kolegium orzekło jak w sentencji.

Pouczenie: Decyzja ta jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Stronie służy na nią skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia. Skargę wnosi się za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Sieradzu.

Otrzymują:

- 1) Stowarzyszenie Obrona Zwierząt
ul. 11 Listopada 29
28 – 300 Jędrzejów
2. Marta Szturma
zam. Czortki 49b
98 – 200 Sieradz
3. Wójt Gminy Sieradz
4. a/a

Skład orzekający Kolegium:

K. Skowrońska-Szewczyk – przewodnicząca

Z. Brzózka-Kljankowa – członek składu

A. Szukalska-Błaszczczyńska – członek składu